

ECHO

Školský časopis CZŠ Romualda Zaymusa Žilina
Školský rok 2014/2015

9. ročník

1. číslo

Zuzka Kvasnicová, 6.A

Mikuláš na Zaymuske

Alexandra Zánická, 8.A

*„Mikuláš, Mikuláš, priateľ náš starý,
každý rok nosievaš do okien dary.
Nadlho odložíš sladký spánok,
kým dary nevložíš do topánok.
Mikuláš, Mikuláš, ty veľký svätý,
každý rok myslievaš na dobré deti.“*

Klasické riekanky, pán, čo chodí s anjelmi po našej škole a rozdáva sladkosti. Áno, to je on - Svätý Mikuláš. Ani tento rok nezabudol na našu Zaymusku a spolu so svojimi anjelmi prišiel pozdraviť našich žiakov, učiteľov a aj pána riaditeľa. Boli to naši deviataci, ktorí zabezpečili, aby Mikuláš prišiel do našej školy. Mikuláša sprevádzali veselí anjeli, ktorí spievali, recitovali a rozdávali

sladkosti mladším spolužiakom, ale aj učiteľom.

Asi nebudem jediná, keď poviem, že som často potajomky čakala do noci, len aby som pristihla Mikuláša, ako mi dáva sladkosti do čižiem. No smola. Vždy som skončila s rovnakým výsledkom. Teraz už sa na to všetko pozerám úplne inak, ale nejaká sladkosť ako darček ma vždy poteší. Básničky a obrázky o Mikulášovi pozná každý, ale viete, ako vlastne vznikol nápad o dávaní si darčiekov a sladkostí do čižiem?

Mikuláš sa narodil do bohatej kresťanskej rodiny v Grécku. Neskôr

po štúdiu v Alexandrii sa stal biskupom v meste Myra. Ako biskup pomáhal kresťanom, ktorí boli prenasledovaní. Zachránil mnoho odsúdených kresťanov, ktorých vykúpil vďaka svojmu bohatstvu. Na svoje náklady dal postaviť aj nemocnicu.

Jeho najznámejším činom je určite zachránenie troch dcér. V meste totiž žila jedna rodina, ktorej otec prišiel o všetky peniaze a jeho tri dcéry si mali na živobytie zarábať nevhodnou prácou. Keď sa to dozvedel Mikuláš, rozhodol sa im pomôcť. V noci dal do mešca peniaze a položil ich na okno domu, v ktorom rodina bývala. To isté urobil aj ďalšiu noc a majiteľ domu bol zvedavý, kto je ten dobrodinec. Na tretí deň si teda na Mikuláša počkal, keď dával mešec na okno a poďakoval sa mu. Mikuláš mu povedal, aby toto tajomstvo neprezradil. Na obrazoch ho znázorňujú ako biskupa, ktorý drží tri hrudy (gulôčky) zlata.

Vidíte, už vtedy sa našiel niekto, kto si v noci počkal na tohto tajomného dobrodince.

Omša v nemčine

Mgr. Adam Bohiník

V pondelok 24. 11. sa ráno pomaly schádzala pred našou školskou kaplnkou malá, ešte trochu prispatá skupinka žiakov. Boli to naši deviataci, ktorí pod dohľadom p. učiteľky Sedliakovej, predstavili svoje zručnosti z nemeckého jazyka. A prečo práve v kaplnke? Tušíte správne. Po roku sa opäť konala už tradičná sv. omša v nemeckom jazyku s p. kaplánom Možiešikom. Deviatakov sme pravdaže nenechali v štichu a lavice kaplnky nezostali poloprázdne. Pridali sa aj ďalší ôsmaci, siedmci a iné pani učiteľky, ktoré neodradilo ani o niečo skoršie vstávanie. Niektorí sa nám aj zdôverili:

„Ja som na sv. omši čítala žalm. Musím povedať, že je celkom iné je učiť sa slovíčka a vety v lavici alebo doma, a celkom iné je stáť pred ľuďmi a čítať text v cudzom jazyku. Bola to „makačka“

ale určite aj pekná skúsenosť. A na nemeckej sv. omši som bola naozaj prvýkrát v živote.“ (Anička Kučerová, 9.B)

„Ja som bol na nemeckej sv. omši už druhýkrát. Minulý rok som rozumel ozať iba „Amen“, ale to sme sa neučili nemčinu. Ani tento rok som veľa nerozumel, ale sv. omšu v nemčine nezažívate každý deň. Musel som prísť. Možno už na budúci rok budem Otčenáš sypať z rukáva.“ (Jurko Tichý, 7.B)

„Nám sa vôbec nechcelo vstávať, ale p. učiteľ Bohiník do nás toľko hučal, že sme napokon prišli. Ešte nikdy sme nepočuli sv. omšu v nemčine. Vlastne sme zas ani toľko nerozumeli. Možno sem-tam nejaké slovíčka. Ale vôbec neľutujeme, že sme vstali trošku skôr.“ (Tomáško Gašpíerik, Maťo Dusa, 8.A)

„Keby ste mi dali príklady, čísla alebo fyziku, som doma! Ale s jazykmi sa musím aj trošku potrápiť. Nemeckú sv. omšu som už zažila, ale vo veľkom kostole vo Viedni. Tam sa mi mnohé veci strácali. V našej školskej kaplnke som ju zažila prvýkrát a bolo to podľa mňa milé a rodinné. A môžem sa pochváliť, že som aj niečo rozumela.“ (p. uč. Švejdvová)

A na dôvažok dodám len toľko, že sa teším, že rok čo rok sa nájde viac žiakov, ktorí sa neboja popasovať s nemčinou ani v takej vznešenej podobe, akou sv. omša nepochybne je.

Nie je veniec ako veniec

*Zuzka Gecíková, Dida Držíková, 8.A, Monika
Martinčeková, 9.B*

Ešte v novembri sa v učebni výtvarnej výchovy v našej škole zišlo veľa žiakov. Nebola tam žiadna hodina, iba samá čečina, konáre, sviečky, mašle a kadečo iné. Bolo tam veľa roboty. Vili sme tam spoločne adventné vence pod vedením p. učiteľky Halajovej a p. učiteľky Križňanovej. Doniesli sme si čečinu, ozdôbky, stuhy a sviečky.

Adventný veniec je už tradičným znakom predvianočného obdobia. V advente sa pripravujeme na narodenie malého Ježiša. Zapalovaním štyroch sviečok tak trochu odrátavame, koľko ešte týždňov zostáva do Vianoc. Vedeli ste, že tento nápad sa zrodil v Nemecku?

V čase adventu sa deti v jednej škole v meste Hamburg každý deň pýtali, či už sú Vianoce. V roku 1839 vraj J. H. Wichern postavil veľký drevený kruh a položil na neho 19 malých červených a 4 veľké biele sviečky. Malú sviečku zapálil postupne každý všedný deň v čase adventu. V nedeľu rozsvietil veľkú bielu sviečku. Tento zvyk sa rýchlo ujal hlavne v Nemecku. Neskôr sa adventný veniec vyvinul do menšej podoby so štyrmi sviečkami tak, ako ho poznáme dnes.

Ani to ako vyzerá, nie je náhoda. Veniec je vyrobený z rôznych ihličnatých **vetvičiek**, ktoré znamenajú trvalý život. Napríklad borovica a tis znamenajú nesmrteľnosť. **Okrúhly tvar venca** nemá začiatok ani koniec a **symbolizuje večnosť** Boha, nesmrteľnosť duše a

večný život nájdený v Ježišovi. **Šišky, oriešky alebo semienka**, ktoré zdobia veniec sú symbolom života a vzkriesenia. Všetko dokopy vyjadruje nesmrteľnosť našej duše a nový, večný život nájdený v Kristovi. **Štyri sviečky** reprezentujú štyri týždne adventu a ich svetlo opäť symbolizuje Ježiša. Tak teraz už viete, prečo naša námaha.

Adventné vence, ktoré sme si uvili, nám požehnal v pondelok ráno náš p. kaplán Možiešik. Bolo to dňa 1. decembra 2014. Požehnania vencov sa zúčastnili všetci žiaci našej školy, náš pán riaditeľ a aj naši milí učители. Advent sa týmto dňom na našej škole naozaj začal.

Sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie

Linda Kapustová a Ema Vašečková, 8.A

Každý rok 8. decembra chodíme do kostola na prikázaný sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Omša je o Panne Márii, kňaz má biele rúcho, káže sa o panne Márii, spievajú sa mariánske pesničky a tak.

Nepoškvrnené počatie znamená, že Boh uchránil maličkú Pannu Máriu od dedičného hriechu. Vlastne už v brušku svojej mamy sv. Anny bola vlastne svätá. Každý z nás bol po narodení pokrstený, aby sa mu tento dedičný hriech zmyl. Ona to

nepotrebovala. Čo je ale na celej veci najzaujímavejšie je, že ani potom ju do ničoho Boh nenútil. Poslal svojho archanjela Gabriela, aby sa vyjadrila sama, či chce alebo nechce byť Ježišovou mamou. Ved' celkom pokojne mohla povedať, že nemá čas! To by sme asi neslávili Vianoce tak, ako ich poznáme.

Toto veľké tajomstvo slávi Cirkev už dlho. Pápež Klement XI. v roku 1708 nariadil, že Pannu Máriu bude takto uctievať celá Cirkev. O niečo neskôr pápež Pius XI. vyhlásil tzv. dogmu, teda pravdu viery, že Panna Mária bola počatá bez akéhokoľvek hriechu. A presne tak sa aj zjavila malému dievčaťu Bernadete v mestečku Lurdy, keď o sebe povedala: „ Ja som Nepoškvrnené počatie.“

A sochu, ktorá pripomína túto udalosť, máme celkom blízko na Mariánskom námestí. Nazývajú ju aj Imaculata, teda Nepoškvrnená. Takže presne pre toto je 8.12. všetko o Panne Márii.

Hody na Zaymuske

Henrika Kačiaková, 9.B

Naša škola je zasvätená Nepoškvrnenej Panne Márii, a tak žiaci pod vedením p. učiteľky Mikovej prezentovali program plný recitácie, spievania a hrania na hudobných nástrojoch. Veľa žiakov predstúpilo pred nás divákov. Predviedli, čo vedia a my sme pozerali v nemoj úžase. Bol to krásny zážitok. Na počesť jej sviatku ukončil akadémiu žiakov spevácky zbor a nasledovala slávnostná svätá omša. Po omši sa konali hody, na ktorých sa rozdávali chutné koláčiky, ktoré napiekli deti s rodičmi.

Odkiaľ sa vzali Vianoce?

Peto Galček, 8.A

Prázdniny, guľovačka, koledy, darčeky, vianočný stromček, Mrázik v telke, už tisíckrát otrepaná Popoluška, ktorú si aj tak každý znova pozrie a totálna pohoda. Asi takto vyzerajú naše Vianoce. To, že si pripomínáme narodenie malého Ježiška v Betleheme, vie úplne každý. Ešte aj škôlkar. Ale odkiaľ sa vlastne vzali Vianoce? Prečo práve 25.decembra a nie v lete? To už nevie každý. Niečo vám o tom poviem.

Asi v čase okolo 21. – 22. decembra sa koná tzv. zimný slnovrat. To sme sa ale učili na geografii. Kedysi v starom Ríme ľudia oslavovali v tento deň narodenie neporaziteľného slnka. Verili, že zomiera staré slnko a rodí sa celkom nové. Pre Rimanov to boli sviatky plné radosti, stretávali sa po domoch, dávali si malé darčeky a robili sprievody so zapálenými lampami

a faklami na znak zrodeného slnka. Nepripomína vám to niečo?

Presne odtiaľto sme si požičali inšpiráciu pre naše Vianoce, ale trochu sme si to upravili. My neoslavujeme slnko na oblohe, ale naším Slnkom má byť malý Ježiško. Ani netancujeme s faklami. Možno aj z bezpečnostných dôvodov :-). Namiesto toho ideme do kostola a klaniame sa tam malému Ježiškovi v jasličkách. Kde sme ale nechali Rimanom ich copyright to sú zvyky, ktoré máme všetci najradšej. Stretávame sa, spievame, papkáme a dávame si darčeky. Takže v niektorých veciach boli starí Rimania ozaj len originálni, či?

Vianočné trhy

Lucka Liščáková, 5.B

Na našej škole sa každoročne organizujú VIANOČNÉ TRHY, ktoré majú charitatívny charakter. Výrobky sa vyrábali na vianočných tvorivých dielňach pod vedením našich pani učiteliek už od začiatku novembra. Vyrábali sme ich my, žiaci. Na trhoch

sa podáva detský punč a koláče. Všetci sú vítaní!

Na vianočných tvorivých dielňach žiaci 5. až 9. ročníka tvorili vianočné ozdoby, dekorácie zo šišíek, škrupiniek a slaného cesta. Modelovali anjelikov z cukrového fondánu. Servítkovou technikou vytvárali krásne výrobky. Ozdobovali voňavé medovníčky a šili ozdoby z filcu a látky. Robili svetníky z hlíny a iné pekné a zaujímavé výrobky.

Čudák na vianočných trhoch v Bratislave

Angelika Žilčáková, 8.A

Ani sme sa nenazdali a opäť sa po roku priblížili Vianoce. Už neodmysliteľne k nim patria aj vianočné trhy. Samé svetielka, vianočné koledy, vôňa medovníkov, pečených dobrôt, vianočného punču...no mňam! Až sa slinky zbiehajú.

Takéto trhy sa každý rok konajú aj na Staromestskom námestí v Bratislave. Okrem stánkov by ste tam našli veľa lavičiek, ale iba pri jednej sa nachádza čudný pán s dlhým plášťom a širokým klobúkom. Len málokto vie, že ide o jedného z najvýznamnejších francúzskych generálov. Socha má znázorňovať cisára Napoleona I. Ale Francúz? Na námestí v Bratislave? Nie je to chyba?

Vôbec nie! Na dejepise sme sa učili, že tento malý veľký muž obliehal Bratislavu v roku 1806 a podarilo sa mu ju aj obsadiť. Francúzski vojaci vtedy dokonca vyhodili do „ľuftu“ aj náš milovaný Devín. Priamo v Primaciálnom paláci, kde sa dnes stretávajú prezident a ministri, uzavrel potom Napoleon mier s vtedajším cisárom Františkom II. František nebol z toho nijako nadšený, ale čo mal robiť? Aby si Napoleona nepohneval ešte viac, dal mu dokonca za manželku svoju mladú dcéru Máriu Lujzu.

Ako spomienka na tieto udalosti sa každý rok konajú v Bratislave hrané bitky medzi našimi statočnými „Prešporákmi“, ako nazývali obyvateľov starej Bratislavy, a francúzskymi jednotkami. No a na námestí nám zostal aspoň symbolicky sám francúzsky cisár, kde pózuje zvedavým turistom.

CHRISTMAS IN ENGLISH

Henrika Kačiaková, Nataly Neubauerová, 9B

We have chosen and prepared these Christmas themes for this school magazine:

- *Our advent wreath*
- *Christmas carols*
- *Christmas slovak potato salad a lá the Galceks*

We hope you will like it and the chosen themes will be interesting for you. The comments are written by Henrika and Nataly from 9B. Read and enjoy.

Advent wreath is a typical part of Christmas time. It symbolizes that Christmas Eve is near, Christmas presents, a lot of snow and also Christmas holidays. Advent wreath is one of the important symbols of Christmas. We could make our own wreath at school on the 26th of November. But we are sure that many families like making them at home. Tami from 6A makes it with her parents and brother, too.

Our advent wreath

Tamara Bergerová, 6A

I and my mum make our Advent wreath every year. Advent wreath is a symbol of Christmas in our family.

First I and my mum go shopping on 30th of November and buy a red plate. Then we usually go with our dad to the forest. There we pick the green branches, greenery and cones. At home I put the green branches on the circle and tie by wire. My mum always

helps me.

When we have branches on the wreath, I decorate it; I put our decorations on our wreath. I put the small gold Christmas baubles and cones. Cones are gold and brown, too. Then I put the candles on it. I have a gold bow and I put it on the candles. Finally I glue the stars and the hearts. The stars are big and thick. There is a gold and red braid around branches. When I put all the decorations, I put our wreath on our new red plate. There is a gold bow, too. I

like decorating.

My family has a nice manner every Advent time. There are four candles on our wreath. We light a candle every Sunday during Christmas time. My brother always lights the first candle. My mum lights the second candle. My dad lights the third candle and I lights the last candle. And finally we wait for Christmas Eve.

Christmas carols

Advent is a Christian season of preparation before Christmas. The Christmas carols truly belong to it. The carols celebrate the coming of Christ as the baby born at Bethlehem at the first Christmas. The people sing them all over the world. Some of them aren't originally English, but a plenty of them are translated into this language. Ema and Angelika from 8A recommend to you their favourite carols. Monika and Izzie translated two typical Slovak Christmas carols into English.

The most beautiful christmas carol

Angelika Žilčáková, 8.A

Everybody must agree that the most beautiful Christmas carol is „Silent Night“. We can hear this carol on Christmas day. However, above all I like singing and listening to it, when I'm with my family at church at Christmas Midnight Mass at Christmas Eve. I can say that this is my most favourite Christmas carol.

*Silent night, holy night,
All is calm, all is bright
Round yon virgin
Mother and child.
Holy infant, so tender and mild,
Sleep in heavenly peace.*

Joseph Mohr wrote the text of the carol. Frank Xaver Gruber composed „Silent Night“ in 1818. The origin name of the song is „Stille Nacht“. It's a German name, because composer Gruber was from Austria. For the first time people could hear it at the Church of St. Nicholas on 24 December, 1818.

*Silent night, holy night,
Shepherds quake at the sight;
Glories stream from heaven afar,
Heavenly hosts sing Alleluia!
Christ the Savior is born!*

Suddenly it became very popular. Since then, people have translated it into many languages, about 140 languages. Priest John Freeman Young published the English version in New York City in 1859.

*Silent night, holy night,
Son of God, love's pure light;
Radiant beams from thy holy face
With the dawn of redeeming grace,
Jesus, Lord, at thy birth.*

The main idea of "Silent Night" is to keep the peace and calm, because we can enjoy that our Jesus Christ was born for us. He brought pure light and true love.

*Silent night, holy night,
Wondrous star, lend thy light;
With the angels let us sing,
Alleluia to our King;
Christ the Savior is born!*

Joy to the world

Ema Vašečková, 8.A

My family likes this Christmas carol, for example my little sister likes singing it a lot. I'm sure you have ever heard that carol in some English films. It is a very popular Christmas carol, which people sing it at church. This carol is more famous in English speaking countries. I can offer some links, where you can listen to it: <https://www.youtube.com/watch?v=kyciMYZq2-Y>

Joy to the world! The Lord is come;

- Everybody is very happy in the world because Our Lord Jesus Christ comes on Christmas Day. Everybody enjoys it. We enjoy and like Jesus Christ.

Let earth receive her King;

- Everybody knows that Our King Jesus Christ comes to us. He saves us.

Let every heart prepare him room,

- Everybody loves Jesus Christ and opens his or her heart for him. Families invite Jesus Christ at every home because he comes to us and for us. People should be good-hearted to everybody. Jesus Christ is true and proper love.

And heaven and nature sing, and heaven and nature sing, and heaven, and heaven, and nature sing.

- We look forward to Jesus Christ. Everybody sings because we are lucky and successful Jesus Christ is with us.

The author of the Christmas carol „Joy To The World“ is Isaac Watts. He was interested in theology. He wrote it in England, in 1719. This carol glorifies the Jesus's birth.

Slovak christmas carols

Monika Martinčeková, Izabela Zelinková 9.B

Slovak Christmas Carols belong to our Slovak culture and traditions. They are also parts of our history and heritage. Many carols have been translated into Slovak language. But Slovak culture can be proud of its own Christmas carols which bear the beautiful idea of Christmas Eve. They are classed as the sacred folklore songs. Because these Slovak Christmas carols have never been translated into English language, we could try to do it.

I Am Bringing the News for You

I'm bringing the news for you, listen.
From the Bethlehem valley, pay attention.

Listen it carefully, It's truthful, pay attention.

Pure Virgin gave the birth to Son for us.

She put Lord Christ onto the manger.
She embraced, also swaddled Lord Christ to herself.

The angels are flying to Him from the heaven,

The shepherds are glorifying Him.
Let's invite Him, Our Lord, as necessary.

Nesiem vám noviny

Nesiem vám noviny, počúvajte!
Z betlehemskej doliny, pozor dajte!

Čujte ich pilne, sú neomylné, pozor dajte!

Syna nám zrodila čistá Panna.

Do jasiel' vložila Krista Pána.
K sebe vinula, aj zavinula Krista Pána.

Ku nemu anjeli letia z neba,

Pastieri veselí ho velebia.
Privítajme ho, Pána svojeho, ako treba.

Lord Christ was born

Lord Christ was born, let's enjoy,
 He blossomed from the rose, let's
 make merry.
 From the pure life, from the royal
 family
 Lord was born for us.
 The prophesiers gospelized it to us,
 let's enjoy,
 He was sent to us to the world, let's
 make merry.
 From the pure life, from the royal
 family
 Lord Christ was born.

Narodil sa Kristus Pán

Narodil sa Kristus Pán, veselme sa,
 z ruže kvietok vzkvitol nám, radujme
 sa.
 Z života čistého, z rodu kráľovského
 nám Pán narodil sa.
 Prorokmi nám hlásaný, veselme sa,
 na svet nám je poslaný, radujme sa.
 Z života čistého, z rodu kráľovského
 Kristus Pán narodil sa.

Most of Slovak families prepare the typical dinner serving on Christmas Eve. It consists of sour cabbage soup, potato salad and fried carp. Nina from 6B offer the tasty recipe of Christmas potato salad of her family.

Christmas slovak potato salad a lá the Galceks

Nina Galčeková, 6.B

My name is Nina Galcekova. I help my mum in the kitchen. At Christmas, too. I usually prepare Potato Salad for our Christmas dinner.

Ingredients:

*6 large potatoes
 3 eggs
 3 sour cucumbers
 a jar of sour cream
 a jar of mayonnaise
 a tin of peas
 a carrot
 an onion
 salt and pepper*

Instructions:

- 1. Boil the potatoes with jacket and the eggs. Then peel and chop them.*
- 2. Grate an onion and chop 3 sour cucumbers into the bowl. Add the potatoes*

and the peas. Put some salt and mix together.

3. Scrub the carrot and boil it. Chop the carrot and put into the bowl.

4. Mix sour cream and mayonnaise together. Add a little juice from the cucumbers. Put the cream mixture into the bowl and mix.

5. You can sprinkle pepper and more salt.

6. Enjoy our Christmas potato salad!

Did you like our Christmas in English? We hope you could clearly understand, and maybe you could learn something new. And we are looking forward to your reports in English for a summer number of our school magazine.

At the end we should say goodbye and wish you Merry Christmas...

Nemecké Vianoce

Boris Berger, 8.A

Každý na našej škole sa učí angličtinu a už by mal poznať, ako sa povedia Vianoce v tomto cudzom jazyku. Ak ste aj zabudli, pripomeniem, že je to slovíčko „Christmas“. Ale viete to povedať aj po nemecky? V tajničke sa nachádza odpoveď. Treba len správne doplniť nemecký preklad slovíčok, ktoré sú vyjadrené obrázkami. Tak do toho! (*tip: „ch“ patrí do jedného rámečka*)

1. voda

2. otec

3. stôl

5. banán

4. dom

6. taška

7. dievča

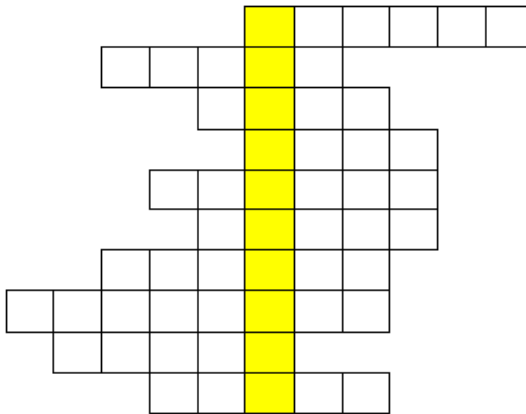

9. mačka

10. mobil

8. počítač

Tausend Engel fliegen heut
Lustig durch die Stadt,
Und ein Bäumchen in der Hand
Jeder Engel hat.

Einer sah mich freundlich an,
Kam mir lächelnd nah -
Ach, und lachte und sah aus
Grade wie Mama.

Und sein Bäumchen seh' ich hier
Auf dem Tische stehn,
Und den Engel hör ich leis
Hin und wieder gehn.

Legte ab sein Flügelpaar,
Als er kam ins Haus:
Immer noch wie die Mama
Sieht der Engel aus.

Tak aké je riešenie?

A keď toto slovíčko použiješ spolu
s týmto: „Fröhliche _____!“
vieš Nemcom popriať pekné Vianoce.

Tausend Engel

Zuzka Staňová, 8.A

A k Vianociam už tradične patria
rôzne koledy, básničky a vinšovačky. Ja
som našla túto a po malej pomoci
s prekladom ju prikladám aj do nášho
časopisu. Je o Vianociach, kde anjelom
nie je žiaden vymyslený duch, ale
mama. Veď nie sú naše mamy často
skutočnými anjelmi? Čítajte sami.

Tisíce anjelov dnes lieta
veselo cez mesto
a stromček v ruke
každý anjel má.

Jeden sa na mňa priateľsky pozrel s
úsmevom prišiel blízko ku mne
och a smial sa a vyzeral
práve ako mama.

A jeho stromček som videl tu
stáť na stole
a ticho som počul anjela
vošiel tam a znova išiel.

Odložil svoj pár krídel
keď vošiel do domu
ešte stále ako mama
vyzerá ten anjel.

Navštívili sme Šaštín – Modru – Trnavu

Kvetka Danechová, Martin Mucha, Anton Čanecký, 8.B

Dňa 16. októbra sme sa zúčastnili exkurzie do Šaštína, Modry a Trnavy. Už sme sa na ňu veľmi tešili. Prihlásili sme sa takmer celá naša trieda.

Po modlitbe na začiatku našej cesty sme sa vydali do Šaštína. Prvou zastávkou bola národná Bazilika Sedembolestnej Panny Márie, kde sme po prednáške o tomto pútnickom mieste slávili svätú omšu s naším pánom kaplánom. Po sv. omši sme si prezreli expozíciu Mariologického múzea s výkladom. Prezreli sme si krásne exponáty, pokochali sa krojmi, obrazmi i korunkami, ktorými boli zdobené sochy Panny Márie a Pána Ježiša.

Ďalšou zastávkou bola Modra. Po prehliadke Pamätnej izby Ľudovíta Štúra s výkladom sme zhladli aj expozíciu Múzea Ľudovíta Štúra. Veľmi prijateľnou formou sme sa zoznámili s osobnosťou Ľ. Štúra, jeho činnosťou, tvorbou a životom po jeho smrti. Spoznali sme nové veci a utvrdili si vedomosti nadobudnuté na hodinách literatúry a dejepisu. Vedeli ste, že si Ľ. Štúr liečil ranu po zranení konským močom? Že jeho milá Mária Pospíšilová nevyzerala práve najlepšie? Ale zato Adela Ostrolúcka bola veľká krásavica!

Navštívili sme aj Múzeum keramiky s výkladom a premietaním filmu o procese tvorby keramiky na hrnčiarskom kruhu. Navštívili sme hrob Ľudovíta Štúra, zapálili sviečky a pomodlili sa.

Tretou zastávkou bola Trnava. Pozreli sme si Katedrálu sv. Jána Krstiteľa a navštívili sme Baziliku sv. Mikuláša, kde sme po prehliadke upriamili pozornosť na obraz Panny Márie v bočnej kaplnke, ktorý si Trnavčania ctia preto, že pre prosby pred týmto obrazom uchránili svoje mesto pred vpádom Turkov. Zotrvali sme tam a pomodlili sa.

Keďže sme do Trnavy prišli v neskorších poobedných hodinách, dostali sme aj osobné voľno na občerstvenie. Na ceste späť sme sa pomodlili sv. ruženec. Do Žiliny sme sa vrátili až večer.

Máme veľkú radosť z toho, že exkurzia sa nám vydarila Je to ďalší zo spôsobov, ktorým sa môžeme naučiť nové veci a navyše prehlbovať aj naše priateľské vzťahy.

Tieto krásne zážitky nám budú ešte dlho pripomínať fotografie v našich mobiloch a fotoaparátoch.

Púť do Rajeckej Lesnej

Tereza Gulová, 5.A

V októbri sa naše triedy 5.A a 5.B zúčastnili na skvelej akcii s p. učiteľkou Križňanovou a p. učiteľkou Ďaďovou. Bola to púť v Rajeckej Lesnej. Ráno o ôsmej sme sa stretli pred školou a netrpezlivo čakali na naše pani učiteľky. Išli sme tam

autobusom a hneď na začiatku sme sa pekne pomodlili.

Keď sme dorazili do Rajeckej Lesnej, ako prvé sme navštívili krásny kostol Baziliky Narodenia Panny Márie. Pozreli sme si obrazy a plastiky svätých. Videli sme tam aj zmätenú sýkorku.

Potom sme sa išli pozrieť na Slovenský betlehem, ktorý je celý vyrezaný z dreva. Neďaleko betlehemu sa nachádzal prameň. Mohli sme sa v ňom opláchnuť, aby sme boli pekní. Odtiaľ sme absolvovali krížovú cestu. Bol to veľmi pekný a vydarený výlet!

Horám zdar!

Mgr. Adam Bohiník

Školský rok sa naplno rozbehol a s ním aj tradičná krúžková činnosť na našej škole. Ponuka bola bohatá a krúžkov od výmyslu sveta. Každý si povyberal, po čom mu najviac srdce pišťalo a svetlo sveta uzrel aj Turisticko-poznávací krúžok. Na starosť so ho zobral p. učiteľ Blasbalg s asistenciou p. učiteľa Bohiníka. Prečo aj turistika a aj poznávanie?

Cieľom tohto krúžku je spoznávať prírodné krásy nášho rodného Slovenska v trochu väčších nadmorských výškach, kde už treba potrápiť aj kondičku. A niekedy veru poriadne! Okrem toho spoznávajú účastníci tohto krúžku aj historické pamiatky a prírodu za našimi hranicami na susednej Morave a aj ďalej v Čechách. Kým p. učiteľ Blasbalg ukazuje každý kameň, chodník, značku a štít a vysvetľuje, ako sa správať v lese alebo na túre, p. učiteľ Bohiník zas popisuje kostoly, mosty, zámok či kaštieľ a pripojí aj kadejakú zaujímavosť.

Tento rok už máme za sebou výstup na Chatu pod Rysmi, Smutné sedlo a Plačlivô, krásny pobyt v stovežatej Prahe a pochod na veľký Rozsutec. Ale čo vám budem o tom vypisovať ja. Nech sa pochvália tí, čo videli, zažili a aj prežili!

„Besná zima, samá hmla, vietor a pred nami len šutre! Asi tak to vyzeralo, keď sme sa šplhali do Smutného sedla. Pripadal som si ako Hobbit! Ale keď sme vyšli celkom hore a trochu zasvietilo slnko, neľutoval som. Ten pohľad bol pecka!“ (Samo Kubík, 9.A)

„Keď sme išli hore na Rozsutec všetko bolo posypané drobným sniežikom a vyzeralo to veľmi pekne. Asi najťažšie boli pre mňa retiazky, ale to preto, že som nemal žiadne rukavice. Boli hrozne studené. Nakoniec sme ale všetko dobre zvládli a vyšli sme až celkom hore ku krížiku.“ (Šimonko Novosad, 5.B)

„Praha bola absolútne úžasná! O každom mieste, kde sme sa zastavili, by som vedela napísať niečo. Asi najviac sa mi ale páčilo svetelné predstavenie, ktoré večer premietali lasermi na kostole. Vyzeralo to, akoby celý už už spadol. A rovnako sa mi páčil aj Karlov most. Ani som nevedela, že sa hovorí, že pri jeho stavbe vraj použili vajcia. To ako fakt?“ (Monika Martinčeková, 9.B)

Tak teda ešte veľa šťastných kilometrov, trás a hlavne zážitkov!

Ach, aká si mi krásna, ty rodná zem moja...

Timea Ševčíková, 7.A

Koncom novembra nás navštívili naši priatelia z Družobnej školy z Ostravy. Program bol bohatý na športové podujatia. Vo vybíjanej sme suverénne zvíťazili, ale vo florbale boli úspešnejší Ostraváci. Takže to bola remíza, ktorú

prelomili naši učitelia, ktorí vyhrali vo volejbale.

To, že v Žiline máme stále čo ukázať, sa presvedčili aj minulý rok v októbri na túre do Jánošíkových dier. Počasie bolo na toto ročné obdobie veľmi pekné a chceli sme našim českým priateľom ukázať krásy slovenskej prírody.

Jánošíkove diery je sústava tiesňav a kaňonov v Krivánskej Malej Fatre. Nachádzajú sa v národnej prírodnej rezervácii Rozsutec. Skladajú sa z troch ucelených častí: Dolné diery, Nové diery a Horné diery. Preteká nimi Dierový potok, ktorý ich vyformoval. Je tu viac ako dvadsať vodopádov a nádherné tiesňavy a skalné útvary. Túru sme začali pri hoteli Diery a turistickým chodníkom sme zdolávali chodníky s lávkami, rebríky a reťaze. Náročné

výstupy po šmyklavých rebríkoch boli dosť nebezpečné hlavne pre našich českých priateľov, ale všetkých nás očarili hučiace vodopády, špliechajúci potok a úzke skalné tiesňavy. V Jánošíkových dierach sme si všetci preverili svoju kondíciu, popasovali sa s náročným terénom a blatom. Odmenou nám boli krásne výhľady a balíčky s chutnými rezňami, ktoré nám napiekli naše tety kuchárky.

Po túre sme sa zastavili v Terchovej, v múzeu Juraja Jánošíka. Všetci sme sa dozvedeli veľa zaujímavého zo života tohto legendárneho hrdinu. Zo spoločného stretnutia sme boli veľmi nadšení – obohatili sme si navzájom svoju slovnú zásobu zo slovenčiny a češtiny, na túre sme nestretli žiadne nebezpečné zvieratá a ani zbojníkov.

Po tejto vydarenej akcii sme s našimi priateľmi z Ostravy, 26. novembra 2014, navštívili Budatínsky hrad a park, z ktorého boli doslova šokovaní. Hrad vznikol na sútoku Váhu a Kysuce v 2. pol. 13. storočia. Prvá písomná zmienka, ktorá ho spomína ako castrum Budetyn pochádza z roku 1321, kedy zomrel jeho majiteľ Matúš Čák Trenčiansky. Vybudovaný bol v močaristom teréne na nízkom skalnom brale.

Najstarší hrad pozostával z valcovitej veže so vstupom z prízemie a ďalších stavieb z dreva a hlíny, ktorých polohu však archeologický výskum neodhalil. Zrejme najzávažnejšie boli prestavby v 19. a 20. storočí za posledných majiteľov – Čákyovcov. Pri požiari v roku 1849 bola poškodená najmä južná a západná časť barokového paláca, ktoré následne rozobrali. Fasády zámku získali taktiež nový vzhľad, podobne ako aj samotné jadro stredovekého hradu. Stavebnou sutinou a odpadom, ktorý vznikol pri týchto nešetrných prestavbách bolo zasypané celé prízemie veže. Čákyovci Budatín vlastnili až do roku 1945. Od roku 1956 sa jeho priestory stali súčasťou Považského múzea.

A práve už spomínaná veža bola veľmi príjemným, ale aj adrenalínovým zážitkom, ktorý našich priateľov z Ostravy, ale aj nás utvrdil, že máme byť na čo hrdí.

Tešíme sa na ďalšie podobné stretnutia!!!

Our school trip in London (Náš školský výlet do Londýna)

Henrika Kačiaková, 9.B

For someone it could be a normal day, but not for us. That day it was 30th September and we, students from Church Elementary school of Romuald

Zaymus were going to London! It was 6 a.m. and everyone gathered in front of our school, excited by waiting for a bus to come. We were waiting for a while, when something caught everyone's attention, our eyes sparkled the bus was coming towards us. In the bus we had to choose where to sit. It was quite a mess because everyone wanted to sit at the back. Why? Because nobody wanted to sit next to the teachers and people responsible for us. But at the back of the bus everybody had their own seat and a sat-mate. Last wave to the parents and the bus started moving. Till we got to the ferry we crossed a few countries. It was a long journey with small breaks. The view from the ferry was very beautiful and magical. The lighthouses were lightening to our way through the sea.

I wish you were with us as you're reading those my incredible moments. And the first night after arrival we met up on the meeting point with our English parents. There were the Muslims, the Afro-Americans, and the Indians so many different kinds of families came. In the families we ate our stock because the English are is famous for being not so good hosts.

The next days we travelled from the modern London Eye to the historical Tower of London. We could see where Henrich VIII was buried. We could meet many interesting people with the different cultures and religions. We could visit Windsor, St. Paul's Cathedral, Westminster Abbey, and Westminster Bridge over the River Thames; we could see the Houses of Parliament. The real name for this building is the Palace of Westminster. Then it was Buckingham Palace, - at the beginning of the 19th century it was owned by the Duke of Buckingham, and it was called Buckingham House.

Today, the Queen lives here. In the middle of Trafalgar Square there is Nelson's Column, We walked along the biggest park we've ever seen, we had lunch in Hyde Park. Woow. After the tour we went to Madame Tussauds. We saw models of famous stars, sportsmen, politics and lots of other people. It was great. We went to the Natural History Museum, the National Gallery, the Technical Museum.

No one of us will forget this experience, no one. We're very grateful that our school organizes the excellent trips to London. Thank you very much for the memories!

Ako bolo v Londýne

„Cesta autobusom do Londýna bola super. Pozerali sme historické filmy, hrali spoločenské hry. Úžasne bolo v Múzeu voskových figurín Madame Tussauds. Všetky figuríny známych osobností boli ako ozajstné. Videli sme aj Buckinghamský palác. Prechádzali sme cez St. James Park, v ktorom bolo veľa druhov vtákov. Prešli sme aj na

Piccadilly Circus. Vonku bolo v tom čase pravé londýnske počasie. Pršalo a dáždniky nám prevracal vietor. S Tamčou sme pochodili obchody. Posledný deň, keď sme odchádzali, sme boli na svätej omši vo Westminsterskej katedrále, nádherný výhľad nás potešil z Londýnskeho oka a úžasný bol Big Ben. Bývali sme vo veľmi dobrej rodine. V autobuse pri ceste späť mi bolo aj dlho, ale aj tak to celkom ubehlo. Páčili sa nám aj múzea prírodovedné, technické. Výborný výlet, ktorý stál za to.“ (Lucia Kršková, 7.A)

„Môj najkrajší zážitok bol výlet do Londýna. Išla som tam s mojím krstným a so sestrou. Navštívili sme Windsor, Buckingham Palace, kde sme si pozreli výmenu stráží a videli sme aj stráž na koni. V Britskom múzeu boli múmie a grécke sochy, tiež sme boli v prírodovednom a technickom múzeu. Prechádzali sme cez parky, kde behali veveričky, lietali papagáje a iné vtáky. Boli sme na nultom poludníku, vlastne to bola naša prvá zastávka. V rodine sa často rozprával môj krstný s tetou a potom sme sa rozprávali my. Bol to krásny zážitok a dúfam, že tam ešte niekedy pôjdem.“ (Zuzana Kvasnicová, 6.B)

Branislav Ovšonka, 7.A)

„Bol to najkrajší výlet na svete. Išli sme 20 hodín autobusom a dve hodiny trajektom. Potom nás naša anglická rodina odviezla autom domov. Počas pobytu sme toho veľa, veľa videli a počuli. Mne sa však najviac páčilo v Múzeu voskových figurín. To vám bol zážitok...“

Prvú noc v rodine sa Gabo nahneval na Jura, lebo si obliekol jeho pyžamo. 3.deň – rozpadla sa nám posteľ, 4.deň – Gabo sa upokojil, 5.deň – odchádzam domov, 6.deň – sme v autobuse, 7.deň – zistil som, že teta, ktorá nás mala na starosti, bola majsterka vo vzpieraní. Vauuuuu...“ (Matej Stupárek, 7.A)

„Cesta bola síce zábavná, ale aj únavná. Tešili sme sa, že sme bývali v černošskej rodine. Aktivity a prehliadky boli zaujímavé. Mne sa najviac páčilo v Múzeu Madame Tussauds. Bolo tam strašidelné bludisko. Posledný deň sme od únavy zaspali, že sme nepočuli budík a domáca pani nás zobudila neustálym búchaním na dvere. Vstali sme, rýchlo sa pobalili a zaviezla nás k nášmu autobusu. Veru poriadne rýchlo to ubehlo, taká škoda. Isto sa do Londýna vrátim.“ (Filip Navrkal, 7.B)

„Ráno sme sa stretli o 6,00 a o necelých 15 minút sme vyrazili. Cesta trvala dlho, išli sme moderným autobusom. Často sme nezastavovali a večer sme išli spať. Nedalo sa ideálne zaspieť, ale čuduj sa svete, o chvíľu som spal. O druhej v noci som sa zobudil, vraj prestávka. Prišlo mi to trochu čudné, lebo ma to zobudilo, ale nestážoval som sa. Potom sme pokračovali a o 3,30 sme prišli na trajekt. Na trajekte všetci spali, ale my sme behali po obchodoch. Vonku na

„V Londýne bolo super až na tú tetu Katku (rozumej naša super sprievodkyňa), ktorá nás furt niekam tlačila. Najviac sa mi páčila rodina. Teta bola učiteľka, takže artikulovala a bolo jej veľmi dobre rozumieť. Škoda, že sme si viac neprešli Tower Bridge. Najviac sa mi páčila vyhládka z Katedrály svätého Pavla a z Londýnskeho oka.“ (Adrián

palube to smrdelo rybacinou, bol to však zážitok. Prišli sme do Doveru, odtiaľ do Greenwichu na nultý poludník. Celé dni sme chodili po Londýne a večer sme prichádzali do rodín. Naša rodina mala malý a skromný byt, v ňom bolo veľa vecí. Za 5 dní sme pochodili temer celý Londýn, aspoň mne sa tak zdalo. Šťastlivo sme sa vrátili na Slovensko v nedeľu večer.“ (Gabriel Berger, 7.A)

„Autobus s nápisom GADTOUR a z neho vystúpila malá nepríjemná teta. Po krátkom čase sme zistili, že to bola naša sprievodkyňa. Ním sme vyrážali zo Žiliny do Londýna a cestovali sme asi tak 26 hodín. Najprv sme vystúpili v Greenwich. Bol tam nultý poludník a nádherný výhľad. Potom nás čakala návšteva námorného múzea. Nasledovala cesta do centra Londýna.

Wooow, tie mrakodrapy a budovy! Navštívili sme aj najväčšie nákupné centrum v Európe. Išli sme do rodín a mne sa zdalo, že tá teta, rozumej naša náhradná mama, vyzerala ako ujo. Bola majsterkou sveta vo vzpieraní. Najviac ma to bavilo v Múzeu Madame Tussauds – to je múzeum voskových figurín. Vyzerali naozaj ako živé. Počas štyroch dní v Londýne som toho videl naozaj veľa a ešte rád by som sa tam vrátil.“ (Juraj Frolka, 7.A)

„Pekne po poriadku. Je 6,30 a my sme v autobuse. Moooooc sa tešíím. Rozlúčil som sa s mamou a už sme cestovali. Bol som unavený, tak som rýchlo zaspal. Keď som sa zobudil po troch hodinách, boli sme už v Česku. Potom nám pani sprievodkyňa Katka rozprávala, koľko kilometrov ešte musíme urobiť autobusom do nášho cieľa – do Londýna. Išli sme trajektom

a približovali sme sa k Britským ostrovom. Pred nami boli White Cliff Roads. Dlhو sme cestovali štvrtami Londýna. Mali sme prehliadku Tower a Tower Bridge, to bolo super. Večer sme išli na meeting point, kde si nás vyzdvihli naše rodiny. Na večeru sme mali pikantné špagety. Rodina nemala wi-fi. Na druhý deň sme išli do Katedrály svätého Pavla. A vôbec počas pobytu sme toho videli naozaj veľa. Bolo to úžasné a chcel by som sa tam vrátiť. Na záver ďakujem pani učiteľke za to, že to vybavila, pani Katke, že nás sprevádzala, za to, že nás

niečo nové naučila, a aj šoférom, že to so mnou vydržali. Všetkým patrí srdečná vďaka. A mimochodom, najviac sa mi páčili múzeá a cesta autobusom.“ (Mattias Lorenzoni, 7.B)

„Cesta autobusom bola celkom zábavná, vôbec sme nespali. Vodič autobusu bol veľmi prísny. Do Londýna sme prišli na druhý deň. Večer po nás prišli naši „rodičia“. Každý deň sme toho videli neúrekom a dostali sme množstvo informácií. Tak to bolo počas celého pobytu. Prešli sme celý stred Londýna. Super bolo v Múzeu Madame Tussauds. Najväčší zážitok som mal na Londýnskom oku. V sobotu sme mohli aj nakupovať. V obchodoch som si kúpil veľa vecí. Večer sme odchádzali domov. Cesta naspäť bola úplne super. Chcel by som si tento výlet zopakovať.“ (Miroslav Horniak, 9.B)

„V prvom rade by som sa chcela poďakovať škole a pani učiteľke Šimkovej, že sme mali možnosť ísť do takého krásneho mesta ako je Londýn. Zážitky mám neopísateľné. Mala som možnosť spoznať nových ľudí, ktorí boli naozaj ochotní a milí. Naša anglická mama sa o nás perfektne starala. Varila nám indické jedlá a vždy pri odchode nás poriadne vystískala. Domov som prišla unavená ani nie z cesty, ale z toho smiatia, čo sme mali každý deň s partiou. Som rada, že som mala možnosť byť s takými úžasnými ľuďmi, ako sú moji spolužiaci a ľudia z 9.A. Ďakujem pekne za krásny týždeň.“ (Monika Martinčeková, 9.B)

Exkurzia - Osvienčim, Lagiewniki, Krakow

Monika Martinčeková, 9.B

Dňa 28. novembra 2014 sa uskutočnila exkurzia do Múzea holokaustu v Osvienčime, ktorá bola spojená s exkurziou zameranou na architektúru poľského kráľovského mesta Krakov. Exkurzie sa zúčastnili žiaci 9.A a 9.B triedy s pani učiteľkami Žikavskou, Ďaďovou a pánom učiteľom Bohinikom.

Exkurzia do Osvienčimu je dlhoročnou tradíciou našej školy. Takto my žiaci, ktorí vyrastáme v mieri, môžeme vidieť, ako žili ľudia v koncentračných táborech počas II. svetovej vojny. Osvienčim je najväčším cintorínom, ale predovšetkým predstavuje najväčšiu tragédiu ľudstva a holokaustu.

V tomto múzeu sme mali zabezpečenú sprievodkyňu, ktorá nás sprevádzala bývalým koncentračným táborem Osvienčim, aj neďalekým vyhladzovacím táborem Brezinkou. Tento tábor bol najväčším nemeckým koncentračným táborem počas existencie Tretej ríše. Teoreticky sme boli pripravení na to, čo sa tam odohralo, no prakticky nás zaplavil pocit tiesne, atmosféra veľkej tragédie, ktorá sa tam zachovala aj po vyše 70 rokoch od oslobodenia koncentračného tábora.

Z prehliadky tábora naša cesta smerovala do Krakova. Navštívili sme sídlo poľských kráľov – Wavel, Waveluskú katedrálu, v ktorej začínal Karol Wojtyła, neskorší pápež Ján Pavol II.

Prvácke táraninky - Čo si myslia naši malí prváci...

Kamilka Schmiesterová, Klárka Urbaníková 3.A a pani učiteľka Janka

Páči sa ti v našej škole?

Myslel som, že tu budeme sa stále iba učiť, písať, ale je tu aj sranda. (Theo)

Áno. Je tu super! (Anetka)

Najlepšia je naša katechéta Editka. Zbierame jej štuplíky, niekomu pomáhamo. (Marina)

Čo sa ti tu nepáči?

V triede sa chalani naháňajú cez prestávky. (Evka)

Nemôžem chodiť do bufetu. (Miško)

Viete už prečítať všetky písmená?

Ešte nie. (Laura)

Ja viem všetky, aj čítať viem. (Tomáško)

Čo znamená: „Komu sa nelení, tomu sa zelení?“

Som celý zozelenaný. (Jakubko)

Keď nie som lenivá, tak sa mi všetko splní. (Nelka)

Čo je to gýč?

Niečo čudné? (Vladko)

S tým sa bijú koníky? (Marek)

Čo znamená slovo lexikón?

Kniha kúziel v Saxane. (Anitka)

Saxofón. (Filipko)

Čo je to kefír?

Kefka? (Adamko)

Kefka na záchode? (Tomáško)

Čo znamená: „Na nový rok o slepačí krok?“

Pôjdem o krok ďalej. (Ninka)

*Na nový rok jedli sliedku?
(Kristínka)*

Čo znamená vrtkavý človek?

*Stále sa krúti ako vrtačka, aj
máme takého spolužiaka.
(Dominik)*

Do všetkého vrta. (Jasmínka)

Rýmujeme s vybranými slovami

Rebeka Račková, 4.B

Mydlo v bydle

Každý máme bydle
a v tom bydle mydlo.
Keď sa minie mydlo,
nevonía nám bydle.

O rybe a chybe

Keď nepečieš rybu,
robíš veľkú chybu

Preto každá ryba
na pekáči chýba.

Komín

My v komíne máme dym,
ktorý zložil krásny rým.
A ten rým bol v dyme,
čo býval v komíne.

Krtko

Krtko v zemi ryl,
aby sa nám skryl.
Keďže sa chcel lepšie skryť,

musel ešte hlbšie ryť.

Gazdinka

Upracem si chyžu
a navarím ryžu.
Varí sa mi ryža,
leskne sa aj chyža.

Krajčírka

Hanka šila rýchlo,
v tom ju niečo pichlo.
Nebud' taká rýchla,
kričí malá ihla.

Veľký šmyk

Malý Maťko spravil myk
a na ľade dostal šmyk.
Keby si sa nemykal,
tak by si sa nešmýkal.

Chlieb

Kto chce chlebič hrýzť,
musí do obchodu prísť.
Komu sa tam nechce ísť,
ten nebude chleba hrýzť.

Lesné správy

Tatranský sysel'

Adam Čulák, 4.B

má malú myseľ.
Vybral sa k doktorke,
čiernovlasej sýkorke.

Smiešna básnička

Paulínka Petrášová, 4.B

Pred nami je chyža
a z nej vonia ryža.
Píšem taký krátky rým
a z komína ide dym.

Na stolčeku je malá ryha
a v potoku pláva kryha
Okrem kryhy je v ňom ryba,
ale to by bola chyba,
keby kryha rybu pichla,
no len či je taká rýchla.

Pri šití si dám náprstok
a babka mi prečíta úryvok
Dunčo chcel ku mne prísť
a začať ma hrýzť.
Ale ja som sa skryla za krík
a bolo počuť veľký ryk.

Kúpila som nové mydlo,
ale nedala som ho na bydlo.
To by bola chyba,
keby sa umývala ryba.
Budem sa ja radšej šmýkať
a ušami pri tom kývať.

Z každého rožku trošku

Zimný príbeh

Lara Kusá, 2.B

Zima prišla, deň sa kráti,
stromy majú nove šaty.
Vtáčiky pokrm hľadajú,
na konáre sadajú.

Padá snežik šiky – myky,
Hojdá všetky konáriky.
Budeme sa gulovať,
so snehom sa zabávať.

Padá snežik, padá, padá.
Vianoce mám veľmi rada.
Napečieme medovníčky,
budeme mať zimné sničky.

Jedličku si vyzdobíme,

Na darčeky sa tešíme.
Po sviatočnej večeri,
zaspievame koledy.

Príchod zimy

Mirko Šutka, 2. B

Jeseň končí, prišla zima,
advent sa nám začína.
Hnedé polia pozakrýva
krásna biela perina.

Horári už začínajú
dávať seno zvieratkám.
Mikuláš zas chystá vrecká,
ktoré rozdá detičkám.

Hviezda žiari na nebi,
narodil sa Kristus Pán,
spievajú mu anjeli,
prišiel rozdať lásku nám.

Zima

Jakub Gašo, 2. B

Vonku je mráz,
príde asi Mikuláš.
Z oblohy padá sneh,
idem vonku hneď.
Všetky rieky zamrznú,
uši nám hneď ochladnú.
Rukavice, čiapka, šály,
aby sme viac nekýchali.
Snehuliaci, tí sa majú,
nikdy chorí nebývajú.

Snehová nádielka

Anna Sofia Kavcová, 2. B

Mráčik po oblohe letí
a snehovou perinou teší všetky deti.
Aj veвериčka sa raduje,
že jej sniežik daruje.

Novina sa lesom šíri,
na zjazdovke sneh sa víri.
Lyže, sane, von sa beží,
na snehu sa dobre leží.

Nedočkávané Vianoce

Róbert Turčík, 2. B

Kde tá zima stále chodí?
Prečo nám tak dlho mešká?
Veď už chceme mať Vianoce

a pod stromčekom
darčeky, predsa.

Medovníčky napečieme,
stromček pekne vyzdobíme.
A s rodinou okolo stola posadáme.

Snehová vločka

Juraj Satina, 4.A

Konečne opäť padá sneh. Jedna vločka mi sadla na dlaň. Druhú uchytil vietor. Hral sa s vločkou ako s pierkom. Šepkal jej niečo do uška. Moja dlaň ostala odrazu prázdna. Nastavil som tvár novým vločkám. Skôr, než stihli dopadnúť, opäť ich uchytil studený vietor.

Aspoň vločkám na ich cestu zamávam.

Bájka o sliepke a dážďovke

Kamila Birčáková, 4.A

Raz stretla sliepka dážďovku a s opovrhnutím sa pýta: „Prečo sa celý život plazíš na zemi? Dážďovka sa nedala: „A ty prečo nevieš lietať ako každý vták?“

Sliepka sa nahnevala, urobila „zob“ a bolo po dážďovke. Odvtedy sa dážďovky ukrývajú v zemi.

Ponaučenie: Neodplácaj zlo ešte väčším zlom.

Chameleón a mucha – bájka

Saška Škoríková, 4.A

Jedna malá muška priletela na strom. Na konári uvidela chameleóna. Začala

sa mu posmievat', že nevie lietať a je pomalý. Chameleón sa tak nahneval, až zmenil farbu. Unavená muška si sadla na konár. Chameleón vymrštil jazyk a mušku zhltoľ.

Ponaučenie: Nikdy sa nevyvyšuj nad inými.

Zamrznutý deň

Lívia Nemčeková 4. C

Sárka sa hrala so sestrou Lenkou. Naháňali sa, šantili a smiali sa. Malé čiernovlasé dievčatko vykričlo: „Lenka, sneží, budeme sa guľovať!“ Tešili sa a veselo si pospevovali.

Mamička zavolala obidve dievčence dnu, aby si vypili horúcu čokoládu. Hltavo pili, aby mohli ísť opäť von. Obliekli sa a zastavili sa pri dverách. Tlačia, tlačia, ale dvere sa nedali otvoriť. Pomysleli si, že ich mamička zamkla. V kuchyni mamička chystala večeru pre babku Filoménu. Dnes má prísť na návštevu. Všetci sa už na ňu veľmi tešia. Sárka a Lenka bežali k mame, aby sa zistili, či dvere zamkla ona. „Mami, ty si zamykala dvere?“ „Prečo sa nám nedajú otvoriť?“ „Asi primrzli,“ odpovedala mamička. „Musíte zostať dnu.“

Dievčatá zosmutneli. Čo budú teraz robiť? Ako sa len tešili. Báli sa, že už nikdy nepôjdu von. O chvíľu zasvietilo slnko a všetko sa krásne zaligotalo. Pozorovali zasneženú záhradu cez okno. Videli pobehovať Dunča. Lenka pošepkala Sárke niečo do uška a podišla k dverám. Sárka prikývla: „Otvor!“ Staré drevené dvere zavrzgali a pootvorili sa. Za nimi stál náš čierny pes Dunčo a kýval chvostom. Aj on sa tešil, že bude pobehovať s dievčatami po zasneženej lúke. Stál pri dverách a v jeho očiach bolo vidieť radosť. Tešil sa s dievčatami. Och, ako bolo krásne. Lenka so Sárkou vybehli von a začali stavať snehuliaka.

Aj mama bola nadšená, že sa môžu opäť hrať. Snehu bolo stále viac. Z oblohy poskakovali biele vločky, ktoré padali na malé dievčatká. Vtom zastavilo pred našim domom červené auto. Vystúpila z neho naša babka a potom aj ocko. Hneď sme sa rozbehli k nej, aby sme jej zvestovali tú novinu. Babka sa len pousmiala a vošla dnu. Nám to ale vôbec neprekážalo. Stavali sme snehuliaka ďalej a už sme rozmýšľali, čo budeme robiť zajtra. Ocko vytiahol z auta babkine tašky a kráčal do domu. Vtom sa otvorili dvere a mamička nás

zavolala na čaj. My sme však vedeli, že nás volá na babkinu úžasnú bábovku.

Rozbehli sme sa a zamávali sme biele mužovi, ktorý sa stal uprostred našej záhrady. Stal tam ako sa strážca. Tajne sme verili, že nezmrzne. Zamrznuté dvere Lenka otvorila a na stole bola nakrájaná babkina bábovka. Sára vykrikla: „Naša babka je najlepšia kuchárka na svete!“ a hodila sa jej okolo krku. Toto bol náš zamrznutý deň , ktorý sa vďaka babke zmenil aj na voňavý.

Plody jesene

Táto pestrá jeseň nám vyčarovala úsmevy na tvárach nielen v škole, ale aj doma v rodinách. Pri príležitosti zberu plodov ako aj ich kreatívneho využitia vo výtvarnej a pracovnej výchove žiaci 1. stupňa prispeli na výstavu „PLODY JESENE“ svojimi netradičnými prácami. Všetkým patrí poďakovanie ako aj rodičom, ktorí pomohli pri týchto zložitých prácach svojim deťom. Výstava prác sa vydarila, čo povieťe?

ROZPRÁVKY

Snehová vločka

Magdalénka Mušková, 4.C

Jedného dňa na Martina prišla prvá snehová vločka. Pomaličky, pomaly padala na zem a ohlasovala do každého okna zimu. Zaklopala na každé jedno okienko a zobudila deti.

Deti vstali z postelí, podišli k oknám a usmiali sa na snehovú vločku. Boli veľmi radi, že už prišla zima. Prezliekli sa, umyli, naraňajkovali a išli sa hrať von. Kým to všetko deti urobili, snehová vločka ohlásila ostatným vločkám, že už môžu padať na zem. Nebolo im to treba vraviť dvakrát. Boli radi, že môžu padať a padať na zem, ktorá nebola veľmi mäkká.

Všetci sa tešili, iba zlá kráľovná vetra Anastázia, bola veľmi, ale veľmi nahnevaná. Vymýšľala plán, ako to pekne zmení na škaredé. Vymýšľala veľa

vecí, až jej niečo prišlo na um. Napadlo jej, že by mohla zoslať veľmi silný vietor. To, čo si vymyslela, aj urobila. Zoslala veľmi silný vietor. Vločky sa začali zdvíhať a vznášať do neba. Deti boli veľmi smutné a niektoré aj ochoreli. Museli sa doma liečiť pár dní.

Ostatné deti boli veľmi smutné. Každý deň sa pozerali z okna, či vločky nebudú padať z neba. Zbytočne sa trápili. Vločky stále bojovali so zlou kráľovnou Anastáziou. Pokúšali sa utiecť, lenže vedeli, že to nebude ľahké. Privolávali si k sebe anjelov, aby im pomohli. Anjeli prišli v pare, oslobodili vločky a zlá kráľovná Anastázia sa premenila na oveľa milšiu a lepšiu pani.

Vločky pomaly padali na zem práve vtedy, keď sa deti išli hrať. Zbadali vločky a hneď sa začali radovať. Stavali snehuliakov, lyžovali sa a sánkovali. A tak

vložky spolu s anjelmi urobili všetkým deťom radosť. Skúste večer poriadne poprosiť, určite prídu aj k vám.

Rozprávka o tesárovi

Lívia Drončovská, 5.A

Kde bolo, tam bolo, žil raz jeden tesár. Vytesával z dreva krásne sochy. Práca sa mu darila, lebo ju robil s láskou. Raz vytesal sochu lesného škriatka a neskôr k nemu vytesal drevené lampášiky, do ktorých dával horiace sviečky. Tie potom okolo lesného škriatka žiarili. Jedného dňa sa tesárovi zjavil malý lesný škriatok a povedal mu: „Tesár, máš dobré srdce, a preto ti splním každé želanie.“ Tesár na to odpovedal: „Pri svojej práci som šťastný. Mám všetko, čo potrebujem, nič mi nechýba, ďakujem.“

A tak žil tesár spokojne až do dňa, keď sa zaujatý svojou prácou zabudol pokloniť bohatému kupcovi, ktorý prechádzal okolo. Nahnevaný kupec poslal svojich sluhov, aby ho za trest zbili. Vtedy prišiel tesár ku soche lesného škriatka a hovorí mu: „Lesný škriatok, už nechcem byť tesárom. Chcem byť bohatým kupcom, lebo ten je viac ako tesár. Musia sa mu všetci klaňať.“ „Zapálil si svetlo závidi v srdci, a kde je záviť, tam je aj pýcha, ale keď si to želáš, splním ti tvoje želanie,“ povedal škriatok a premenil ho na bohatého kupca. Tesár premenený na bohatého kupca si istý čas spokojne žil a tešil sa, že sa mu musia všetci klaňať. Potom si však všimol, že kvietky skláňajú svoje hlávky len pred horúcim slnkom, ale pred ním nie. Utekal za škriatkom a hovorí mu: „Škriatok, zmeň ma prosím na slnko. Slnko je viac ako bohatý kupec. Pred ním aj kvietky skláňajú svoje hlávky.“ Škriatok vyhovel jeho prosbe, a tak si tesár premenený na slnko pobehoval po oblohe a páčilo sa mu, keď pred jeho lúčmi skláňali svoje hlavy ľudia aj kvety. Až jedného dňa sa po oblohe prihnal oblak a zastrel slnko. Slnko sa márne snažilo vykuknúť. Vtedy tesár zašiel ku škriatkovi a požiadal ho: „Lesný škriatok, už nechcem byť slnkom! Premeň ma na oblak! Oblak je viac ako slnko, oblak môže slnko zastrieť.“

Lesný škriatok povedal: „Ach, tesár, aký si hlúpy.“ Ale splnil, čo si želan. A tak sa tesár preháňal po oblohe ako oblak. Zastieral a odokryval slnko ako sa mu páčilo, až raz prišiel vietor a odfúkol ho. Tesár znovu letel za škriatkom a hovorí: „Milý škriatok, zmeň ma na vietor! Vietor je viac ako oblak, lebo vietor môže oblak odfúknuť.“ Škriatok znovu splnil tesárovo želanie a premenil ho na vietor. Tesár- vietor si veselo poletoval a odfukoval. Až jedného dňa prišiel k vysokému stromu. Chcel ho odfúknuť. Ako sa snažil, tak sa snažil, strom sa ani nepohol. Tesár sa hneď prihnal k lesnému škriatkovi a prosil ho: „Škriatok, už nechcem byť vietor,

ale chcem byť stromom. Strom je viac ako vietor, lebo vietor strom nemôže odfúknuť.“ Škriatok aj tentokrát splnil tesárovo želanie. Tesár sa dlho hrdo týčil ako vysoký strom a vietor ho ovieval a ani s ním nepohol. Až jedného dňa k nemu prišiel mladý tesár, ktorý hľadal drevo pre svoju sochu a kus z neho odrezal. Vtedy išiel tesár znovu za škriatkom a hovorí mu: „Dobrý škriatok, mám posledné želanie. Zmeň ma späť na tesára, tesár je viac ako strom, lebo tesár môže zo stromu odrezat.“ Škriatok odpovedal: „Vidím, že si zmúdrel tesár.“ A zmenil ho znovu na tesára.

Od tých čias už tesár ostal navždy tesárom a znovu sa tešil zo svojej práce.

Rozprávka o princeznej Eliške

Emka Kánová, 5.B

Táto rozprávka je o princeznej Eliške , ktorá mohla byť šťastná, ale nebola.

Bola jedna princezná Eliška, ktorá bola veľmi dobrá, šikovná a múdra. Rodičia z nej mali veľkú radosť. Jedného dňa Eliška zosmutnela. Jej rodičia by jej

dali aj modré z neba, len nech povie aspoň slovíčko.

Princezná však bola tvrdohlavá a nič nepovedala. Keď už nevedeli, čo majú robiť, zavolali mastičkárov, liečiteľov a doktorov z ďalekých krajín. Tí povedali: „Určite jej pomôže odvar z Rakytníka!“ Ten je na všetky choroby. Princezná pila odvar mesiac, no nezabral. Mastičkár ich uistil: „Nebojte sa, dajte jej piť šťavu z kaktusu.“ Aj to skúsili a nič. Všetci boli nešťastní, že jej nedokážu pomôcť.

Správa o princeznej chorobe sa dostala do uší chudobnému pastierovi, ktorý poznal každú bylinku. Bolo mu ľúto princeznej zo susedného kráľovstva. Bol veľmi šikovný a múdry a mnohým ľuďom už pomohol, a keby žil jeho otec, tak by ho určite poslal študovať. Rozhodol sa, že pôjde do kráľovstva a Elišku vylieči. Prešiel hory, doly až sa ocitol pred hradom. Kráľovské stráže ho najskôr nechceli pustiť, ale keď povedal, že má liek pre princeznú, tak ho predsa pustili. Stráž ho priviedla pred kráľa a ten, keď ho zbadal povedal: „Ty chudáčik, neboráčik, chceš vyliečiť moju dcéru? Ved' tu boli iní mudrci a nevedeli jej pomôcť.“

„Zatiaľ som každému, čo ma požiadal, pomohol,“ odpovedal pastier. Kráľ na veľké prosenie nakoniec privolil. Princeznej sa na prvý pohľad mládenec zapáčil a aj ona jemu. Ondrej sa milo usmial a prívetivo sa jej prihovoral. Začal sa jej vypytovať, čo ju trápí, čo ju bolí a ona mu začala rozprávať svoj príbeh.

Mala všetko, čo si len zaželala, ale pre kráľovské povinnosti jej rodičia nedávali toľko lásky ako by potrebovala. Ondrej sa jej venoval a varil jej rôzne odvary z bylín. Kráľ a kráľovná boli šťastní, lebo princezná sa opäť usmievala. Pastier Ondrej a Eliška si tak na seba zvykli, že sa nevedeli od seba odlúčiť.

Len čo Ondrej odišiel, princezná opäť zosmutnela. Kráľ pochopil, prečo je jeho dcéra taká smutná. Dal poslať po Ondreja. Napriek jeho nízkemu pôvodu, ale dobrému srdcu a aj preto, lebo mu záležalo na šťastí princeznej. Vymenoval ho za svojho nástupcu a bola veľká svadba, ktorá trvala dva dni a dve noci a poddaní sa tešili múdrosti a spravodlivosti panovníka. Záver je prostý. Princezná našla svoju lásku a tá jej pomohla ku šťastiu, a k uzdraveniu.

Tomáš, Tomáš, ty sa nezdáš!

Tomáš Kadík, 9.B

Dimenzie

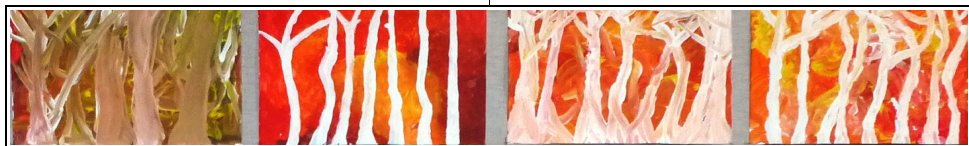
V kútiku duše dúfam zas,
že to biele svetlo ožiari nás.
Už predierať temnotou nie je moje,
každý si hladí to svedomie svoje.
My tu všetci čakáme na chvíľu,
kedy môžeme prejsť aspoň mľú.
Príde to ani nevieme ako,
prenesieme sa cez to dáko.
Stojíme tam pred samým sebou,
opísaní ako pred veľkou obludou.
Všetky skutky vidíme hneď,
líca zapýrené sťa červený rúž.
Hanbíme sa pred tým všetkým,
musíme v tom byť už s niekým.
Je nás veľa v tej veľkej diere,
a najvyšší sa nám len smeje,
že sme mali sekať dobro,
teraz nás už len čaká zlo.
Tu musíme tvrdo makat',
Odmenu za to nepýtať.
bude to ešte trvať dlho,
Vykúpenie máme skoro.
no vzápätí ďalšia diera,
kde nás čaká ďalšia mília.
Tá už bude osudná veru,
nedokážem prechádzať v behu.
Tu položím svoju dušu, svoj dych,
pretože ja verím len v nich.
V tých čo budú bojovať za dobro,
veľa duší to do diery koplo.

Vlasť

Naša vlasť, naša moc.
Chránime ju hoc deň a noc.
Verne stojíme nad svojím menom,
za našim drahým Slovenskom.
Tie hory, rieky, údolia,
za toto naše srdcia horia.
Tak poďme všetci spojme sa!
za našu vlasť bime sa!
Nech aj obri uznajú nás,
nech aj oni pridajú nás,
Lebo kto iný ju môže chrániť,
kto iný ju môže brániť.
Len tá garda dôverná,
svojej vlasti vždy verná.

Myšlienky

Milión rôznych ilúzií,
odhrňam pod rúškom žalúzií.
Čo sa stalo, čo sa stane,
hľadáme odpoveď márne.
Stretávame veľa svetov,
v snoch ukončené ďalšou métou.
Veď z tohto sú tie veľké dary,
tie magické a vzácne čary.
Kol'ko nápadov z tejto ženy,
aké to urobilo vo svete zmeny,
vždy zbĺkla malá iskierka,
bola za tým slečna myšlienka.

Detstvo bez hraníc

Kolísky, lízatká , zábava a smiech,
nie je pre nás žiadny hriech.
Je to iba čo nám bolo treba,
keď sme verili v samého seba.
Nebáli sme sa žiadnej moci,
Možno tak bubáka v noci.
Ráno svitlo novú nádej,
o to ale sníčkov menej.
Potom však obdobie puberty,
nenazdáme sa a sme študentmi.
Svet je gombička, všetko je super,
veľké plány, že kúpia si skúter.
Zrazu začalo lámanie chleba,
peňazí je všade treba.
Už opustil nás ten super život,
detstvu odzvonil posledný cinkot.

Karma

Nieko verí, niekto nie,
že karma naozaj existuje.
Tie náhody, šťastia, radosti,
vychádza z jednej plodnosti.
To ona žena v bielom odevu,
rozhoduje o ľudskom osude.
Kto zbohatne, zomrie, ochorie.
Čo sa stane zajtra? Kto to vie?!
Len tá žena v bielom odevu,
čo rozhoduje o ľudskom osude.
Tak sa nesnažme tú ženu naštváť,
inak život môžeme prehrať.
Ona sa s nikým nemazná,
je to karma žena zákerná .
Preto robme veci dobré ,
to je pre karmu chvályhodné .
Všetko sa nám postupne vráti ,
už aj tebe sa ten čas kráti.

Vianočné pohľadnice

Alžbeta Gáborová, 6.B

Chiara Boráková, 8.A

Samko Halas, 6.A

Zuzana Kvasnicová, 6.A

Šárka Štefancová, 7.A

Šárka Štefancová, 7.A

Angelika Žilčáková, 8.A

Barbora Hargašová, 8.B

Bianka Halajová, 4.A

Tamara Kovalčíková, 7.A

Linda Kapustová, 8.A

Simona Derkitsová, 6.A

Veronika Loosová, 8.A

Veronika Valášková, 6.A

Zuzka Kvasnicová, 6.A

Školský časopis - Občasník – vydáva žiacka redakcia spolu s pedagógmi
CZŠ R. Zaymusa, ktorá sídli na Ul. R. Zaymusa č. 3, 010 10 Žilina.
www.zszayza.edu.sk

Šéfredaktor: Mgr. Ľudmila Martinčeková
Zástupca šéfredaktora: Mgr. Korina Bieliková
Grafická úprava: Mgr. Jozef Možiešik

Jazyková úprava: žiaci pod vedením p. uč. Mgr. Ľudmily Martinčekovej
a ostatných vyučujúcich
Návrh obálky: Tuti Halajová

